

Posłuszeństwo cz. 2 - posłuszeństwo cenniejsze niż ofiara

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Posłuszeństwo cenniejsze niż ofiara.

a) 1 Sam 15; 1-24 – przeczytać całość.

W. 2-3 – „(2) Tak mówi Pan Zastępów: Chcę pomścić to, co uczynił Amalek Izraelowi, stając mu na drodze, gdy wychodził z Egiptu. (3) Idź więc teraz i pobij Amaleka, i wytęp jako obłożonego klątwą jego i wszystko, co do niego należy; nie lituj się nad nim, ale wytrać mężczyznę i kobietę, dziecię i niemowlę, wołu i owcę, wielbłąda i osła”.

W. 9 – „Lecz Saul i jego lud oszczędzili Agaga i to, co było najlepsze wśród owiec i bydła, najtłustsze okazy i jagnięta, i wszystkiego, co było wartościowe, nie chcieli przeznaczyć na zniszczenie, zniszczyli natomiast dobytek lichy i marny”.

W. 13-15 – „A gdy Samuel przybył do Saula, Saul rzekł do niego: Błogosławionys ty u Pana! Wypełniłem rozkaz Pański!(14) Samuel zaś rzekł: A co to za beczenie owiec, które dochodzi do moich uszu, i ryk bydła, który słyszę? (15) Saul odrzekł: Od Amalekitów je przyprowadzili, ponieważ lud oszczędził najlepsze sztuki z owiec i z bydła, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu; resztę jednak wybiliśmy do nogi”.

W. 19-24 – „(19) Więc dlaczego nie usłuchałeś głosu Pana, lecz rzuciłeś się na łup i uczyniłeś zło przed Panem? (20) A Saul odrzekł Samuelowi: Przecież usłuchałem głosu Pana i wyruszyłem w pole, dokąd posłał mnie Pan, i przyprowadziłem Agaga, króla Amalekitów, a Amalekitów wybiłem do nogi! (21) Ale lud pobrał z łupu w owcach i w bydle najprzedniejsze z obłożonego klątwą dobytku, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu w Gilgal. (22) Samuel odpowiedział: Czy takie ma Pan upodobanie w całopaleniach i w rzeźnych ofiarach, co w posłuszeństwie dla głosu Pana? Oto: Posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie lepsze niż tłuszcz barani. (23) Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Ponieważ wzgardziłeś rozkazem Pana, więc i On wzgardził tobą i nie będziesz królem. (24) I rzekł Saul do Samuela: Zgrzeszyłem, gdyż przekroczyłem rozkaz Pana i słowo twoje; lecz bałem się ludu, więc usłuchałem jego głosu”.

b) Jaki był nakaz Boga dla Saula? W. 2-3.

- W tym tłumaczeniu jest „pomścić”, ale adekwatniejszym tłumaczeniem jest „zająć, nawiedzić, postanowić ukarać”.
- Kara miała polegać na wytępieniu Amalekitów wraz z całym inwentarzem.

Współcześnie w kulturze przesiąkniętej humanizmem, gdzie człowiek jest w centrum, taka kara wydaje się okrutna. Dobrze zwrócić uwagę, że Bóg jest miłością 1J 4; 8 – „(8) Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością” i szuka kogo by zbawić J 12; 47 – „(47) A jeśliby kto słuchał słów moich, a nie przestrzegał ich, Ja go nie sądzę; nie przyszedłem bowiem sądzić świata, ale świat zbawić”. Jednak miara grzechów też może się dopełnić. Narody, które Bóg wypędzał przed Izraelem po wyjściu z Egiptu, ponosiły karę za swoje grzechy. Nie dlatego, że Bóg miał kaprys – V Mojż 9; 4 – „(4) Lecz gdy Pan, Bóg twój, wypędzi ich przed tobą, nie mów w swoim sercu: Przez wzgląd na moją sprawiedliwość wprowadził mnie Pan, abym wziął w posiadanie tę ziemię, a z powodu niegodziwości tych narodów wypędził je Pan przed tobą”.

c) Jak postąpił Saul? W. 9.

- Oszczędzili króla Agaga i to, co najlepsze, z żywego inwentarza.

d) Jak oceniasz tłumaczenie i postawę Saula, gdy spotkał Samuela?

- W. 13-15 i 20 – udaje, że wszystko jest OK. Wydaje się, że zrzuca winę na lud, że to oni chcieli wziąć z dobytku na ofiarę. W w. 9 jest napisane, że Saul i jego lud zachowali to, co miało większą wartość, ale nie ma nic, że zatrzymali dobytek na ofiarę.

e) Jak Bóg widzi i ocenia całą sytuację?

- W. 19 - Samuel nazywa nieposłuszeństwo złem przed Panem.
- W. 22 – pokazana tu jest waga posłuszeństwa.
- W. 23 – nieposłuszeństwo (w innych tłumaczeniach „bunt”) jest jak czary (wroźbiarstwo), a krnąbrność (upór, buta, pycha) jak bałwochwalstwo, oddawanie czci obrazom. Mamy wieloznaczność w tłumaczeniach określających, czym jest upór – klęską, zwiedzeniem, bałwochwalstwem, nicością, nieszczęściem o magicznych powiązaniach. Tutaj przyjęte zostało za tłumaczeniem Brytyjki. Nie jest powszechnym skojarzenie nieposłuszeństwa z buntem. Tak samo, jak grzech nie kojarzy się z buntem wobec Boga. Czasem takie mocne określenia są otrzeźwiające i prowadzą do bojaźni Bożej. Ale na tym nie koniec, bo nieposłuszeństwo jest jak czary, wroźbiarstwo. Bóg wyraźnie zakazał czarów w Prawie Mojżeszowym – 3 Mojż 19; 26, które było wyznacznikiem dla Saula i ówczesnych. Prawo Mojżeszowe mówiło, że ci, którzy takie rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą. W Gal 5; 19-21 w ramach nowego przymierza zostało powtórzone, że czary są owocem ciała, a nie ducha.

f) Jakie są prawdziwe powody nieposłuszeństwa Saula? W. 24.

- Strach przed ludźmi.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jakie skutki pociąga za sobą grzech nieposłuszeństwa?

- Kłamstwo, „wybielanie się”, stawianie posłuszeństwa ludziom przed posłuszeństwem Bogu (strach przed człowiekiem).

b) Jaką wartość ma ofiarowanie czegoś Panu, gdy nie ma posłuszeństwa wobec Boga w naszym życiu?

- Naszym celem jest oddanie Bogu chwały. Nawet jak ofiarujemy coś Bogu – nasz czas, finanse, inne – ale na własnych warunkach, to mimo to można uzyskać jakiś owoc, np. w postaci nawróconych osób, wsparcia finansowego służby. Bóg może i tak tego użyć. Ale nie odda to Bogu chwały. Tak samo, jak nawet potężnie manifestująca się wiara bez miłości jest niczym (1 Kor 13; 1-3). Nie chodzi jednak o szczere ofiarowanie czegoś dla Pana i rozminięcie się z Jego prowadzeniem. Nie chodzi o nieświadome działanie. Nie chodzi o sytuację, że szukaliśmy woli Pana, ale nawet w niepewności, braku doświadczenia czy dojrzałości duchowej podjęliśmy jakąś decyzję. Chodzi o świadomą decyzję i takowa jest nazwana buntem, nieposłuszeństwem.

- Przypilnować, żeby opacznie nie zostało zrozumiane nieświadome rozminięcie się z wolą Pana, aby wróg nie znalazł drogi do oskarżeń. Saul z pełną premedytacją tak zrobił, bo bał się ludzi bardziej niż Boga.

- c) Jak radzisz sobie z posłuszeństwem Panu?
- d) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- e) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- f) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

1 Sam 15; 22b-23a – „Oto: Posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie lepsze niż tłuszczy barani. (23) Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom”.

- g) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Rzym 6; 16, Rzym 5; 19, Rzym 16; 19, Neh 9; 17, 2 Kor 10; 3-6.
- h) Modlitwa na zakończenie.